

med ham i, at det ikke nytter at begynde at undersøge Skyldspørgsmaalet — det kan man formentlig heller ikke blive enig om. Men det faktiske er jo, at Diktatet til denne Krigs Udbrud kom fra Erhvervene selv eller den Organisation, som omfatter en stor Del af Erhvervene. Det ærede Medlem gjorde ogsaa den Bemærkning, at ingen syntes at have Mulighed for at standse Krigen, end ikke Regeringen, sagde det ærede Medlem. Og det er jo rigtigt. Der har været gjort Forsøg saavel fra Forligsinstitutionen som fra anden Side paa at afværge Konfliktens Udbrud. Men de, der har dikteret den, var jo de eneste, som havde det i deres Haand at bestemme, om den skulde udbrude eller ikke. Jeg kan kun slutte mig til de Ønsker, som alt er udtrykt, om, at man snart maa se en Afslutning paa Konflikten, ikke mindst under Hensyn til de Samfundsinteresser, som utvivlsomt staaar paa Spil her; thi der er ingen Tvivl om, at for Valutasituationen, for Roen i dette meget ømtaalige Spørgsmaal, er det af megen Vigtighed, om Produktionen, den danske Produktion, holdes i Gang i videst muligt Omfang, og om den fornødne Sikkerhed og Stabilitet i hele Arbejdsforholdet er til Stede saa længe som muligt. Det er en Selvfølge, at ogsaa Regeringen med fortsat Interesse beskæftiger sig med dette Spørgsmaal; og selv om vi ikke har nogen Mulighed for direkte at øve Indflydelse, er det en Selvfølge, at vi desuagtet vil bestræbe os for, hvis der er nogen Mulighed derfor, da at medvirke positivt til en Standsning af den Konflikt, som ogsaa efter vor Mening kun er til Skade for Samfundet.

Venstres ærede Ordfører talte dernæst om Linierne i det politiske Liv og fremhævede, at to Sager, Grønlandstraktaten og Valutasagen, var ordnet ved Venstres Medvirken og altsaa ikke alene af de to Partier, der i øvrigt danner det parlamentariske Flertal i Folketinget. Naar jeg understreger denne Udtalelse af det ærede Medlem, er det egentlig for at fremhæve ogsaa som min Opfattelse, at det vilde være særdeles ønskeligt, om Venstre ikke alene i denne, men ogsaa i andre Sager vilde stille sig paa en saadan Fod, at det vilde være medvirkende i det Lovgivningsarbejde, der skal foregaa. Jeg har tidligere fremhævet som en naturlig Ting, at et omfattende Samarbejde med Venstre kan og bør finde Sted, og jeg forstaaar derfor ikke rigtig, hvorfor det særlig fremhæves, at der er to Sager, Venstre har medvirket til at løse. Det burde jo være saa, at Venstre, der

repræsenterer saa betydelige Dele af Befolkningen, i høj Grad lagde Vægt paa ogsaa at være med til at løse talrige andre Spørgsmaal, hvilket er saa meget mere paakrævet, som der netop ogsaa her paa Finansloven er Spørgsmaal af en Art, som i tidligere Tid i høj Grad havde Venstres Interesse, og som jeg synes, Venstre burde medvirke til at skaffe en heldig Løsning paa, i Stedet for den Konflikt, som jeg forstaaar man har lagt op til.

Det ærede Medlem gjorde endelig som Afslutning paa sin Tale nogle Bemærkninger om de kommunale Valg. De hører vel ikke saa meget hjemme under denne Forhandling, og jeg skal ogsaa kun rent i Forbigaaende gøre den Bemærkning om dem, at naar det ærede Medlem siger, at disse kommunale Valg efter hans Mening viste en Reaktion, fordi Socialdemokraterne havde vist sig som Folk, der ikke var gode Økonomer med offentlige Midler, saa tror jeg, det er en ganske forkert Betragtning af det ærede Medlem. Der er aldeles intet fastslaaet i saa Henseende. Der foreligger tværtimod talrige Vidnesbyrd om, at f. Eks. Socialdemokraterne i Københavns Kommune har været særdeles gode Økonomer, medens man fra saakaldet borgerlig Side har været misfornøjet med, at den socialdemokratiske Kommunalbestyrelse her har tilstræbt en virkelig Konsolidering af Kommunens økonomiske Forhold, idet man fra borgerlig Side har stillet Forslag om at svække Kommunens økonomiske Stilling ved Prisnedsættelser og lignende, som kun kunde virke svækkende paa denne Konsolidering. Nej, de kommunale Valg viste, at de foregaaende Aars Erhvervspolitik har berøvet Tusinder af Mennesker deres Skatteevne og dermed ogsaa deres Valgret. Naar i København 47 000 Vælgere var slettet af Valglisten som Følge af svigtende Skatteevne, og lignende Tal kan nævnes ude omkring fra Landet, saa er dette den rette Forklaring paa, hvorfor der hist og her indtraf Valgresultater, som det ærede Medlem altsaa fandt Anledning til at understrege, men som han efter min Mening gav en mindre rigtig Forklaring paa. Naa, men det er jo ikke værd at opholde sig derved.

Det, som særlig har været omtalt under denne Finanslovforhandling, er jo de Forslag til Nedsættelse af Militærudgifterne, som Folketingets Flertal har vedtaget. Det ærede Medlem, der var Ordfører for Venstre, gjorde den Opfattelse gældende, at disse Ændringer havde det været naturligere, om man havde søgt gennemført ved at stille Forslag om Ændringer i Forsvars-